

# De **V.D.H.** omroep



*Mededelingenblad voor het personeel van  
Van der Heem N.V. - Den Haag - Holland*

No. 16

Vrijdag 20 Juni 1941

## VOOR EN OVER ONZE ZIEKEN.

Onze personeelsbezetting is thans zo groot, dat er vrijwel iedere dag opnieuw een aantal zieken in onze registers wordt genoteerd.

En steeds zijn daarbij wel enkelen, die voor langere tijd aan hun ziekbed zijn gekluisterd. Vooral aan deze zieken wijden wij deze keer ons artikel.

Zieken treffen wij helaas overal aan. En er zijn weinig mensen, die daarover niet kunnen meepraten. Praten niet alleen — zelfs worden er soms heel droevige verhalen over de ziekte, gedaan.

Hiermede wilde ik U echter juist niet vermoeien. Ik wil alleen een schuchtere poging wagen om de aandacht van gezonde kameraden op U te vestigen en ik wil omgekeerd, ook Uw belangstelling gaande houden voor de door U slechts node verlaten werkkring.

Wie van ons wordt niet even getroffen, wanneer één onzer kameraden ons moet mededelen, dat hij of zij voor een kortere of langere tijd van ons moet gaan om in een ziekenhuis of elders genezing of herstel van krachten te zoeken. Wij zijn dan even ontroerd, als hij of zij de deur van de afdeling achter zich sluit. Het duurt dan echter meestal niet lang of ons werk neemt ons weer geheel in beslag en wij denken maar weinig meer aan hen. Totdat een nieuw ziektegeval of een mededeling van een intimen vriend ons opnieuw aan de toestand van de zieke herinnert.

Zeg mij kameraden, is die verhouding goed? Ik meen van niet!

Wij moeten meer welgemeende belangstelling tonen voor onze zieken. Een medeleven, dat de zieke sterkt en ons zelf verrijkt.

Een vriendelijk woord, een goede verstandhouding is al noodzakelijk voor de samenleving onder gezonden, hoeveel te meer geldt dit voor onze zieken!

Kom! Neem een kloek besluit.

En ga er samen of alleen op uit!

Zoek de zieke van Uw afdeling eens op. Breng eens namens de afdeling een bloemetje mee en toon ook nu, dat de band, die ons V.D.H.-ers bindt, zelfs buiten onze gebouwen haar kracht blijft behouden.

Tot onze zieken richt ik de wens — en ik meen te spreken namens allen — dat het hun gegeven moge zijn, weer spoedig in ons midden terug te keren.

Zijt gij ver buiten ons bereik, in de bossen of aan zee, schrijf ons dan een briefje. De redactie zal het gaarne in onze Omroep opnemen.

J. G. Borgdorff



# MEDEDELINGEN

## **Personeelsvereniging.**

Uit ons personeel gaan op het ogenblik enkele stemmen op om te komen tot de organisatie van een personeelsvereniging.

Echter, de functionarissen, die hierover wellicht het beste tot oordeelen bevoegd zijn, trekken bij het aanroeren van dit punt een zeer bedenkelijk gezicht.

Een personeelsvereniging — hoe eenvoudig ook opgezet — vereist veel werk in vrije tijd verricht, vooral door het personeel zelf.

De moeilijkheid is daarbij niet om bij de aanvang over een voldoende aantal welwillende medewerkers te beschikken, doch om het eenmaal begonnen werk voort te zetten.

Te meer daar van ons personeel verreweg de meesten in de twee steden Den Haag en Rotterdam wonen, waar ontspanning, sportbeoefening enz. op velerlei gebied mogelijk is, zal de behoefte aan nog een mogelijkheid niet sterk worden gevoeld.

Dit neemt echter niet weg, dat wanneer blijkt, dat er voor de oprichting van een dergelijke vereniging voldoende belangstelling bestaat, ook wij ons voor dit werk gaarne zullen geven.

Om dit te kunnen beoordelen, verzoeken wij allen, die voor een dergelijk plan voelen, zich schriftelijk te wenden tot de redactie van onze Omroep.

Zij dienen daarbij op te geven, met welk doel zij een vereniging zouden willen oprichten. B.v. als sportvereniging, als ontspanningsvereniging, of met het doel om excursies te maken. Daarbij dient te worden aangegeven, welke tak van sport (voetbal, tennis, atletiek enz.) of welke wijze van ontspanning (schaken, muziek o.d.) gewenst wordt. Ook moet worden aangegeven, op welke wijze de vereniging over de nodige geldmiddelen zou kunnen beschikken.

Ten slotte kunnen enkele speciale wensen naar voren worden gebracht.

Dergelijke volledige — doch zo kort mogelijk omschreven — opgaven dienen uiterlijk op Zater

### Vacantienummer.

Wij kregen van de Directie verlof om voor de vacantie een zeer bijzonder exemplaar van de V.D.H.-Omroep uit te geven, verlucht met foto's, tekeningen enz.

Echter onder één voorwaarde: Dat het merendeel van de daarin voorkomende copie door ons personeel zelf ingezonden wordt.

En — wij hebben nog maar enkele bijdragen liggen.

Wie doet mee? De uitgave zal op 1 Augustus a.s. verschijnen.

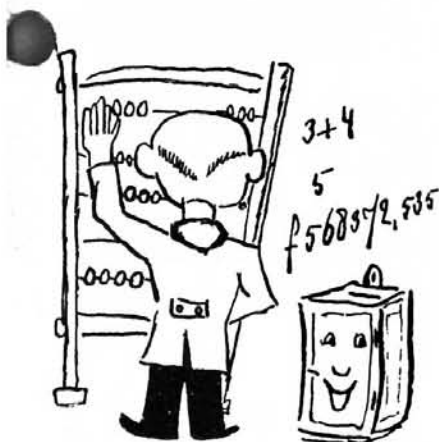
Copie moet vóór of op 22 Juli d.a.v. in ons bezit zijn.

### Spaarfonds.

Overeenkomstig het bepaalde in Artikel 22, alinea 21 van het Fabrieksreglement, luidende:

„De boeten worden door den werkgever gestort in „het Spaarfonds voor Personeel van de N.V. Radio-fabriek en Ingenieursbureau voorheen van der „Heem en Bloemsma, en wel in het Suppletiefonds „(Fonds C), tenzij, resp. in zoverre niet de Directie „de opbrengst der boeten bestemt voor de versterking der kasmiddelen van door en ten behoeve „van althans het grootste gedeelte van het gehele „personeel voor nut en ontspanning opgerichte verenigingen”

is het saldo van de boeterekening over de periode 1 Mei 1940 tot 30 April 1941 groot f 355.60 (zegge driehonderd en vijf en vijftig gulden en zestig cents) gestort in het Suppletiefonds (Fonds C) van de Stichting Spaarfonds voor het personeel van Van der Heem N.V. (vroeger genaamd van der Heem en Bloemsma).



### VAN DE BIBLIOTHEEK . . . . .

Een ieder, die in het gelukkige bezit is van een eigen boekerij, resp. eigen rijtje boeken, zal ervaren, hoe machtig veel moeite het kost, zijn bezit compleet te houden. U doet wat U kunt — U versiert het schutblad van elk boek met een gestyleerde handtekening, U zet er een stempel in, U plakt een fraai exlibris in de band — zodra U echter begint met uitleenen, schijnen sommige van Uw vrienden en bekenden (wélke weet U nooit) een misdadige aanleg te hebben; U krijgt een zeker percentage niet terug.

Dit is evenwel geen misdadigheid, lezer.

De moeilijkheid is, dat sommige zaken blijkbaar niet te verenigen zijn met het begrip „persoonlijk eigendom”. Dit zijn voornamelijk: potloden, lucifers en . . . boeken. Een boek, dat leent men, dat leest men, en zet men zolang in z'n kast tot men een ander eens een plezier kan doen met . . . het boek, dat men

Op deze manier zijn bij Van der Heem vóór 1935 — voordat een uitleenadministratie was ingevoerd — heel wat boeken zoekgeraakt. En thans blijkt, dat ook nadien nog een groot aantal n.l. ongeveer dertig boeken, niet meer in het bezit zijn van hen, die er voor hebben getekend.

Het is daarom, dat wij sinds enige tijd een nieuwe uitleenadministratie hebben ingevoerd. Bij afgifte van een boek, wordt een bonnenset ingevuld en ondertekend. Indien het geleende boek niet op de aangegeven datum terug is, wordt onmiddellijk navraag gedaan.

Is het boek nog niet voldoende bestudeerd, dan is, mits geen andere aanvragers genoteerd staan, verlenging van leestijd vanzelfsprekend mogelijk, echter op een nieuw bonnetje.

De voordelen, voor U aan deze contrôle verbonden zijn, dat:

1. Uw collega geen boek, dat U ook wilt lezen, te lang in zijn bezit houdt.
2. U een boek, dat U leent ook inderdaad moet lezen en het niet een paar maanden in een hoekje kunt zetten.

Doel van dit alles is bovenal, dat het V.D.H.-personeel de voor het bedrijf zo nuttige kennis sneller zal kunnen verwerven en . . . gebruiken.

DE BOER.

---

### WAT 'N V.D.H.-PRODUCT VERMAG . . . !

Van Dalen was al twintig jaren  
Verenigd met zijn vrouw Cato.

En toch kregen zij nog ruzie  
Waarom? . . . ja, door een radio.

Zijn vrouw zou voor een toestel zorgen,  
En ging daarvoor toen naar een zaak,  
Warempel reeds de andre morgen  
Maar helaas, zij kocht maar raak:

Het toestel had wel een mooi kastje,  
Maar, ach, ach, 't was geen geluid  
Je hoorde niks dan schorrig kraken,  
Van Dalen hield 't geen uur zelfs uit.

„Foei, loop toch naar de franschen”  
Schreeuwde hij woedend, „met dat prul”  
Zo had je de poppen aan het dansen  
Daar begon het lieve spul:

„k Ga van je af, we zullen delen  
Jij neemt de leeslamp — ik 't bureau.”  
Maar dat was niks voor 't aardig vrouwtje  
Die zei: „k Ga even weg en kom weer zoo”

En 's avonds was de zaak beklonken,  
En zat van Dalen met Cato,  
Weer verzoend en knus te luisteren  
Naar . . . . . een ERRES radio.

J. A. v. GRONDELLE Sr.